

TELEGRAFUL ROMÂN

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru menabile pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografică arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefranțate se refuză. Articolele nepublicate nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Nașterea Domnului.

Sibiu, 6 Ianuarie 1905.

Sărbătorea bucuriei, sărbătorea păcii. Sărbătorea buneivoini între oameni: sărbătorea nașterii Domnului. Pote să fie zi în an mai poetică, mai sublimă, de cât ziua acesta în care s'a născut mântuitorul lumii, ziua pe care o prăznuim mâne?

Nașterea Domnului, care a venit în lume, ca să mântuiască lumea de păcat! A venit în lume să curețe societatea omenescă de obiceiurile rele, de însușirile rele, și să pună base solide vieții omenesci: *base morale*. A venit în lume, ca să propage iubirea între oameni, singurul fundament pe care se poate clădi înaintarea și bunăstarea, *fericirea omenescă*.

Ziua nașterii Domnului e deci ziua *păcii*, sărbătorea *iubirii*. Căutăm însă pacea și bunăvoire între oameni, căutăm iubirea creștină, care ar trebui să lege la olaltă pe cei de o semă, căutăm legătura ce ar trebui să existe între însemnătatea sărbătorii nașterii Domnului și realitatea dată de viața morală de astăzi: dar' nu aflăm nimica din ceea ce căutăm. Nu e pace, nu e bunăvoire între oameni, nu e iubire creștină. Și chiar și unde se arată, nu e iubire adevărată, e numai aparentă, nu e sinceră, nu e venită de la inimă.

Între teoria păcii, a iubirii de oameni, și între viața omenescă de astăzi există cele mai întristătoare contraste, cea mai îngrijitorie disarmonie.

Pacea? Nu o cunoaște nimeni, ci numai lupta pentru traiu și existență. *Iubirea?* E cuvânt neînțeles și necunoscut pentru lumea de astăzi, egoistă și materialistă.

Nu e astăzi iubire, nu e bunăvoire între oameni, și ni-i între popor. Se dușmănesc oamenii între olaltă, și se dușmănesc popoarele între olaltă.

Vedem, cum într'un colț de lume îndepărtat își varsă sângele pe câmp de luptă sute de mii, drept rezultat al dușmăniei dintre popor. Crăciunul lor

nu e sărbătorea păcii, sărbătorea iubirii și a buneivoini, ci e sărbătorea morții, a urei și a nimicirii. Sute de mii de veduve, orfani și părinți cu plei înălbite plâng acasă în preara marelui sărbători a păcii, în loc să se bucure. Plâng, pentru-că aceea ce li-a fost mai drag e îngropat în pământ străin, a căzut în luptă isvorită din dușmănia dintre popor.

Dar' se nu ne gândim la alții, se ne gândim la noi înșine, la poporul nostru. Invidiat pentru hărnicia sa, hălit și dușmănit fără temei e el și astăzi, ca pe vremile în cari era numai tolerat în patria sa. Zile grele are, și zile și mai grele îl așteptă. O tristă nesigurantă îi acopere viitorul, pentru-că e în mare primejdie aceea ce i-a fost mai drag, școala sa națională, acest izvor de lumină și de viață.

Nu e pace deci, nu e iubire, nu e bunăvoire, nu e liniște pe seama poporului nostru, ci numai frământare, desnădejde, întristare, durere. Nu e de cât temere de ceea ce poate să-i aducă ziua de mâne, și bine nu-i aduce!

Dar' se nu ne perdem nădejdea în îndreptarea spre bine a lucrurilor. Fiul lui Dumnezeu, a cărui naștere miraculoasă o sărbăm mâne, ne-a învățat cum prin *răbdare*, și mai ales prin *credință*, le poate învinge omul tôte, dar' tôte. Biserica, acest sacru așezământ al lui Christos, e izvorul din care își iau taria sufletescă, singuraticii, și poporele întregi. Se ne alipim deci de biserică cu tôte încrederea. La altar se ne adunăm, — cum ni-a spus și I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Metropolitul nostru *Ioan* în frumoasa pastorală din nrul trecut, — la sfântul altar, pentru-că de acolo se auzim cuvinte de mângăere și de linișire sufletescă, cuvinte cari ne dau taria de a pute purta greul acestei vieți. La fața altariului stând în aceste zile de sărbătore, se ne gândim, că Cel-ce în iesle s'a născut, a fost trimis în lume pentru a da pildă omeniei despre smerenie, desinteresare, iubire, frățietate, egalitate, și mai ales despre răbdare, însușiri de cari lumea de astăzi stă departe, dar' fără de cari

na'ia vieții noastre vremelnice nu pôte să ajungă la l'man. Se luăm deci firmă hotărâre, că vom apuca pe calea de El indicată. Și atunci, tari în firea în creștină, se va sălășlui în sinul nostru pacea și bunăvoire, și în inima noastră își va lua locul iubirea creștină, temelie înalțelor principii pentru a căror propo-zeduire s'a născut mântuitorul nostru Iisus Christos. Astfel așteptând sfintele sărbători ale nașterii Domnului, vom înțelege numai însemnătatea lor și ne vom arăta vrednici a le prăsnui.

Steaua magilor.

Se înalță sus pe bolta azurie a cerului o stea extraordinară, care vestește pământului bucurie mare, ear' omeniei scotorea ei din amorțela în care intrase prin stricarea firei și purtării omenesci.

Ea nu este stea ca celelalte stele, cari *lucesc în nopțile întunecose*, ci este *steaua luminosă*, care arată filosofilor de la răsărit calea ce duce la mântuitorul neamului omenesc.

Conduși de această stea, *magii* de la răsărit scosesc în *Vifseimul Iudeii* și întimpină pe nou născutul prunc în *teslea* dobitocelor, cu: *aur, smirna și tămâie*.

Minune mare! La nașterea acestui prunc se aud *glasuri îngerești*, cari se întrec în glasuri de trimbiță a preamării pe pruncul înfășat din staulul oilor.

E ceva neobicinuit, atâta *mărire* scoborită la *umilință*. Și cu tôte acestea ea s'a întemplat, de-și sunt încă mulți a căror *credință* în privința acesta se *clatină*; sunt mulți cărora le lipsește *credința* în această minune. Mulți din ei, nu se pôte nega, sunt *omeni de capacitate*, dar' direcția *intelectualității* lor e pornită pe cărarea ce duce spre *abisul perirei neamului omenesc*. Sunt unii apoi, cari cred că e destul a declara de *scornitură* cele cuprinse în *sfânta scriptură*. Acestia sunt *fluterei*, cari nici nu *semănă*, dar' nici nu se-

ceră. Ei sunt *omenii modei*, mânați de vânturile momentului, și nu se pôte zice că ar lăsa vre-o urmă. Mai sunt și de aceea, cărora nu le place să pierdă vremea cu încordări sufletești, când *daraverile* proprii aduc mai *mari* și mai *bune foldse*.

Ori comoditatea, ori superbia, ori modernitatea, de vor forma mobilul psihic pentru cei necredincioși, una stă, că acestia ori-cât de cuminte s'ar scotă ei, nu umblă pe căi bune, căci zice apostolul *Pavel*: „*Înțelepciunea oamenilor înaintea lui Dzeu e curată nebunie*” etc. Se înțelege aci *sfătoșenia omenescă* de a se ridica acolo, unde crede că pertrece sferile divinității, în care e' em noi: *mulțimea*.

Poporul nostru nu are trebuință de *atari sfătoși*, porecliți cu drept cuvânt *proroci mincinoși*. Preferim a rămâne în prostia noastră cu privire la cele *bisericești-religiose*, de cât se ne avântăm în sferele neînțelese de filosofi, ca *Kant, Herbart, Fichte, Descartes, Aristotel, Plato* ori *Socrate*, etc.

E de datorința noastră a oamenilor bisericești și ai neamului, se nu lăsam să penetreză în păturile de jos ale poporului învățături greșite, ci să ferim la tôte ocazia *mintea virgină* a acestui popor de *miasmele* unor *crezuți* cuminte și *învețați*. Ei se țin și se cred învețați, dar' de pe buzele lor *cuvinte veninoase* răsună. Se facem, ca ele se răsune în pustie!

Se lăsam pe cei necredincioși, și se ne întorcem privirile spre cei *credincioși*, căci acestora și numai lor li-s'a arătat steaua luminosă. Ei au dorit pe *Mesia*. Și când *Mesia* doririlor s'a arătat, întunecat-s'au mințile *cărturarilor* și *fariseilor* și lumină s'a făcut în sufletele celor ținuți proști.

Doisprezece bărbați neînvețați luat'au *toiagi* apostolice și purces'au în *numele Domnului*, cutriărând *feri* și *orașe*, trecând *mări* și *drumuri nebătute*, pentru-că se propoveduescă *cuvântul Domnului*. Nu școțele filosofice din *Atena* ori *Megara* i-au luminat pe ei, ci *darul duhului sfânt* i-a povățuit

FOIȘORĂ

Pomul Crăciunului.

Tu n'ai văzut pădurea,
copile drag al meu —
Pădurea iarna dorme,
cașa vrea Dumnezeu.

Și numai câte-un viscol
o bate une-ori,
Ea plânge-atunci cu hohot,
cuprinsă de flori.

Și tace-apoi și-adorme
când viscolele pier.
In noaptea asta însă
vin îngerii din cer.

Și sboră 'ncet de alungul
pădurilor de brad,
Și cântă 'ncet; și mere
și flori din sin le cad.

Ear' florile s'anină
de ramuri până jos
Și-i cântec și lumina
și-așa e de frumos!

Ear' brazii se destăptă,
se miră asta ce i...

Se bucură și cântă
ca îngerii și ei.

Tu n'ai văzut pădurea,
copile drag al meu,
Dar' uite ce îți trimise
dintr'însa Dumnezeu.

Un inger rupse-o crângă
din brazii cu făclii,
Așa cum a găsi'o,
cu flori și jucării.

Departe într'un staul
e 'n fașe-acum Isus,
Și îngerii, o, câte
și câte i au adus!

Dar' el e bun și 'mparte
la toți căți îl iubesc —
Tu vino, și te 'nchină,
zi „Dă-mne-ți mulțămesc”.

G. Coșbuc.

Spre Egipt.

E negură desă și întunec. Arbri prin pădure. Pădurea e tristă și tăcută. Arborii mari suspină greu, ca și cum ar povesti despre întâmplări groznice trecute preste capul lor, și s'ar îngrozii de ceea-ce are să vină. Pentru-că întunerecul mare nu e spre bine. Și suspinul lor se prefacă câte odată în gemet puternic, așa că arborii mai mici tremură de grăză și-și scutură crengile.

La trupina unui ulm mare ședeau trei oameni, cu fețe nespălate, cu haine drentuite, și cu priviri de fiare selbatice. La zece pași de la ulmul sub care ședeau ei s'întindea cărarea, pe care treceau cei-ce trebuiau să-și facă drumul prin pădure.

Erau trei hoți, cari își așteptau prada. Dar' prada nu venia. Nu trecuse prin pădure nici un om în ziua aceea întunecată. Și hoții se necăjiau și injurau. Căci zi mai bună de jefuit nu 'și puteau închipui. Negură desă și întunec mare.

Arborii încep să se linișesc. Nu mai suspină. Tăcere adâncă se face în pădure. Dinspre răsărit străbate prin întunec o rază de lumină, apoi alta și alta, până ce se lu-

minează întreaga pădure. Arborii 'și scutură crengile de bucurie.

Unul dintre hoți sare repede în picioare și le zice celorlalți:

— „Ați auzit ceva?”
— „Am auzit mișcare prin pădure!”
— „Vine cineva; se stăm gata de primire!”

Și toți se postară în jurul ulmului, gata de a sări asupra nenorocitului care le va căde în mână.

Sgomotul pașilor li-se părea că e tot mai aprôpe, ear' nu peste mult vezură printre arbori figura aceluia care trebuia să cadă în mâna lor. Era un om bătrân, care ducea de căpăstru un asin mic și slab. Pe asin se afla o femeie, frumoasă din cale afară, dar' palidă la față, bolnăvicioasă, care în brațele ei o legătură de haine, pe care o strângea la pept.

Bătrânul ținea ochii plecați la pământ și mergea înainte cu pași domoli, ear' cei trei hoți rămăseră încrămeniți. O trumșeță de femeie ca cea de pe asin nu mai văzuseră ei, dar' nici minunea ce acum li-a fost dat să o vadă. Razele de lumină nu veniau din ceriu, ca altădată, ci din scutecele ce le ținea în brațe femeia aceasta.

în drumurile lor obositoare și împreunate cu primejdii.

Dar' din oboselile lor răsărită arborul vieții, care a adumbrit și continuă a adumbri sub ramurile sale popoarele, cari caută răcoroasa învețaturilor creștine.

Poporul românesc s'a născut și format cu creștinismul, așa în cât în ființa lui etnică o puternică vină o formeză creștinismul.

Acastă vină se căutam a o curăți, se căutam a o apăra; se căutam a o alimenta ca ea tot mai puternică se dezvoltă, ca ea tot mai curată se fie.

Nu ne adresăm celor prea înțelepți, ci ne adresăm masele mari ale poporului și în special: preoților și învețătorilor noștri, cu rugămintea de a nu lăsa să cadă pradă acest popor bun în inima și sufletul său, unor vânători după sufletele curate și neîntinate.

Voi, povățuitorii direcți ai neamului nostru, aveți sacra datorință de a veghea și a nu lăsa să se stângă din el flacăra iubirii de patrie, neam, Dumnezeu și biserică românească!

Cel ce va neglija această datorință va fi perhorescat de timpul de față și rău vorbit de veacurile viitoare.

Nu uitați deci *advertismentul meu, a fostului*, — multora din actualii preoți și învețători, — profesor!

Acăsta o veți face dacă veți cultiva în inimile tinerimei și popoarelor voștri iubirea de Dumnezeu și de patrie, alipirea de neam și de biserică, ocolirea vrajbei și certelor, plămădirea iubirii reciproce.

Acăstea să fie semnele, pe cari să le plantăm în mințile și inimile neamului nostru.

Nu desprețuiți obiceiurile poporului, și sub pretextul unor inovații nu vîriți în sufletul lui aceea ce rode la rădăcina ființei noastre!

Nu ascultați sfaturile procoilor mincinoși, ci țineți la ceea ce din moși și strămoși ați învețat la vatra părintească, și la ceea ce ați auzit, ce vi s'a propagat de gurile profesorilor temători de Dumnezeu!

Și când toate acestea le veți fi implinit cu inimă curată și în mod conștient, veți fi făcut un lucru plăcut lui Dumnezeu și folositor omenilor cu frica lui Dumnezeu!

Acuma, când în prējma sērbătorii Nașterii Domnului ne aflăm, să ne ridicăm deci mințile și inimile către cel Atotputernic, rugându-l să trimită darul duhului sfânt peste toți cei buni, drepți, sinceri și cu frica lui Dumnezeu, acum și totdeauna.

Dr. Petru Șpan.

Și fețele lor înselbătăcite se însenină, pofta de a jefui le trecu, căci vedeau și ei și simțeau, că omenii aceștia nu sunt omeni de rind, ca și ei.

În apropierea ulmului femeia de pe asin spune bătrânului să se oprască, și ea se dă jos de pe asin, se așază pe o piatră mare și și desfăce legătura din brațe. O voce slabă dar' dulce de copil mic se aude dintr-o scutece. Femeia pune copilul pe piept și îi dă să sugă. Ș raze frumoase și luminose ca de soare se formeză în jurul capului ei și al copilului.

Hoți lacrimă de bucuria vedeniei, ear' bătrânul își păștea asinul pe marginea drumului. Femeia își ridică copilul cu capul în sus, privește cu drag la el, și zice bătrânului: — „Cât e de frumos. Lumina lumii și floarea lumii! Cât e de frumos. Și ea sunt mama lui. Eu Maria!”

Bătrânul se uită la copil, și se uită la mămă, și bucurie și mândrie se regăndeză în fata sa schălită.

— „Numai de ai ajunge să îl vedem”, zise femeia, ear' bătrânul răspunde:

— „Bun e Dumnezeu!”

— „Dar' oare mergem în Egipt? Așteia e drumul spre Egipt?”

Inchiderea sesiunii parlamentare.

Mercuri la orele 11 s'a făcut închiderea sesiunii parlamentare ungare, care cum știm a fost bogată, nu în activitate, ci în sterilitate, în scene egomotoase și în scandale. Partidul de la putere, partidul liberal s'a prezentat aproape întreg în fața Maiestății Sale pentru a asculta mesajul de tron, ear' opoziția unită a absentat în mod demonstrativ, în urma concluderii ce l' luase în ziua premergătoare. Și-a motivat absentarea cu aceea, că nu voiește să fie de față la călcarea jurământului depus pe constituție din partea M. Sa'le. Căci după născut ei, dizolvarea parlamentului, în stare de ex-lea, e egal cu călcarea jurământului. Maiestatea Sa a motivat însă necesitatea de a dizolva parlamentul în stare de ex-lea astfel în mesajul de tron, ascultat cu încordată atențiune din partea celor întrușiți în sala tronului din Buda:

„Experiențele din trecut apropiat au determinat o bună parte dintr-o deputație să pună la ordinea zilei chestia reformării regulamentului de casă. De aci s'au născut lupte, cari au creat o situație critică, din care nu mai putea să iasă restabilirea capacității de muncă a dietei actuale. Stând astfel lucrurile, ne ținem de datorință constituțională să dăm națiunii ocaziune, ca să se pronunțe. O facem acăsta având cea mai perfectă încredere în al' pirea națiunii către instituțiunile sale constituționale, și în prudența sa politică, tradițională.”

„Mesajul de tron asēptă, ca națiunea să-și manifesteze voința. Și pentru-ca să și-o pōtă manifesta, M. Sa s'a văzut îndemnat, la propunerea guvernului, să dizolve dieta, înainte de vreme.”

În Budapesta e deci acum liniște și pace, și luptele vor fi date în cercurile electorale din țară. Acolo și vor măsura puterile, guvernul și opoziția, pentru a cōvinge Corōna, că „națiunea” pe care parte e, pe a guvernului, ori pe a opoziției?

Eri, Joi, a fost publicat rescriptul preaînalt, prin care dieta ungară e de nou convocată pe 15 Februarie. În urmare, guvernul a pus termen pentru efectuarea alegerilor dietele pe zilele dintr-o 26 Ianuarie și 4 Februarie.

„Album artistic”

ntocmit și editat de reuniunea agricolă română din comitatul Sibiu.

Sirguința și istețimea femeii române e cunoscută și admirată, nu numai de noi, ci și de străini. Lucrările eșite din dexterile ei mâni, — din mâni dure de țerancă, — sunt atât de fine în executare, atât de poetice în concepția lor, în cât cu drept cuvânt pot fi numite lucrări de artă. În cele câteva expozițiuni ce le-am aranjat noi Români din regatul ungar pentru a ne prezenta în fața lumii cu ceea ce știm și putem: femeia română a fost care ni-a salvat onōrea și ni-a câștigat recunoștință, cu ale ei frumoase, mi-

— „Eu nu știu, dar' cred că acesta!”

— „Să nu ne iasă cumva hoți în cale și să ni-l ucidă. Nu știu, dar' așa mi e de frică prin pădurea acăsta.”

La cuvintele acestea din urmă cei trei hoți ascunși sub ulm săriră ca la poruncă și se apropiară de femeie. Femeia scōse un țipet sfâșietor de inimă și începu să-și ascundă și apere copilul.

— „Nu te teme, bună femeie, — zise unul dintr-o hoți, — că nu-ți facem nimica, nici ție, nici copilul tău. Vom numai să vă arătăm drumul spre Egipt și să vă scōtem din pădure, ca să nu cădeți în mâna hoților.”

Femeia se pune earăși călare pe asin, și bătrânul ia căpștrul în mână și calcă în urma celor trei hoți, cari mergeau înainte. Când au ajuns la marginea pădurii au arătat bătrânului drumul ce duce la Egipt și ei s'au întors îndărăt în pădure. Și multă vreme ei-au bătut capul, că ce minune a putut ōre să fie acăsta? Eaa' arborii cei mari din pădure spuneau celor trei: „Usemoati-vă bine cele vădate astăzi, ca să le puteți povesti fiilor și nepoților voștri! Fiul Domnului a trecut astăzi pe lângă voi!”

gălōse și românești produse din domeniul economiei de casă. Țeranca română e deci la noi susținătoare și cultivătoare artei române, a artei populare, care, sperăm că în viitor va fi îmbrățișată și de apostolii chiămați ai artei, pentru a fi introdusă pretutindenea unde i este locul, unde i șade bine, și unde până acuma n'a putut fi introdusă. Căci dacă pōte ave los în palate regale, unde a introdus'o Carmen Sylva, cu atât mai bine se potrivește ea acolo unde are și poporul intrare, în casa Domnului de es, a poporului și es.

Ultima expoziție românească, în care a fost admirată destoinicia țerancei române, a fost cea din anul 1902. Ne este încă în vie memorie, cu toate frumēțiile ei, cu toate minunățiile ei, eșite din acul și rēboiul țerancei române. Expoziția a fost aranjată de reuniunea agricolă română a comitatului Sibiu, al cărei president e dl profesor seminarial Dem. Comșa, și de reuniunea meseriașilor români din Sibiu, presidată de dl Victor Tordășianu. Succesul frumos pe care l'a avut acăsta expoziție a făcut, ca harnicii și neobosiți conducători ai numitelor reuniuni să se gāndescă la lucruri și mai mari, la lucruri estrem de grele în executare, la adunarea și rēspāndirea prin litografiere a celor mai frumoase și mai românești modele de brodat și de țesut.

Hotărâre formală a fost luată în privința acăsta, și executarea ei, în contul reuniunii agricole române, a fost încredințată celui mai chemat dintre cei chemați, presidentului reuniunii agricole române din comitatul Sibiului, dlui Dimitrie Comșa, profesor seminarial în Sibiu. Și dl Comșa s'a achitat în mod vrednic de admirație de sarcina grea primită asupra sa. După ani de oboselă, de muncă, pe care noi, Români, n'avem încă priceperea de a o și ții prețui (ca să nu zicem remunera, cuvânt încă străin de firea noastră) ni a dat ceea ce de mult voia să ne dea, un album artistic, în care sunt reprezentate sumedenie de brodatări și țesături țerânești, în lână și bumbac, după originalele lor, cu reproducerea tuturor colorilor în cari sunt întocmite originalele, înșirate toate pe patruzeci de table de carton, cuprinse într-o mapă (scōrtă) earăși artistică și de totă frumusețe.

Pe aceste patruzeci de table de carton e eternizat deci, și e dat ca model lumii întregi acăsta ce e mai frumos din ce a produs până acuma sirguința și istețimea femeii române de la noi. Cu drept cuvânt zice deci comitetul reuniunii agricole române din Sibiu în prefață, că „în acăsta operă e depusă forța de muncă și de pricepere a femeii române și în ea se regăndeză străduințele culturale, cari au agitat și agită spiritul straturilor mai de jos ale neamului nostru.”

Avem înaintea rōstră acăsta operă monumentală, și nu știm ce să admirăm mai mult, dexteritatea cu care au fost alese modelele, unul mai frumos de cât altul, concepția estetică din ele, executarea artistică făcută în institutul Iosif Drotleff din Sibiu, mapa în care sunt așzate cartōnele, executată în mod de tot artistic de către firma F. Neuzil din Sibiu, „Cuvēntul înainte” al dlui profesor Comșa, clar, amēnunțit, instructiv și explicativ, scris cu multă căldură românească, ori apoi zelul de jertfire al vrednicului comitet al reuniunii agricole române din comitatul Sibiu, pe care l'a costat grei bani punerea în executare a frumoșei hotărâri luate înainte de doi ani?

Și acest din urmă e punctul asupra căruia insistăm acum, și ne permitem să atragem luarea aminte a celor buni dintr-o noiștri, cari au din ce să jertfescă, și pot să jertfescă pentru cultura română, pentru arta română. Albumul, — asupra căruia vom reveni, pentru a-l prezenta cetitorilor în toate amēnunțele sale, — a fost chromolitografiat în 600 exemplare, în scopul, ca să fie puse în vânzare, și de fapt sunt puse în vânzare. Adevărat, că prețul e cam mare, un exemplar costă 56 corōne, dar' în sinul unui popor de preste trei milioane trebuie să se afle 600 de inși, cari pot să jertfescă suma acăsta, cari pot să aducă acest prinos pe altariul artei române, scōasă acum din fașe și prezentată lumii în toată frumusețea ei. La acăsta e deci rēndul să-și impodōbescă casele cu opera monumentală, cu care dl profesor Comșa a surprins neamul românesc pe sērbătorile Crăciunului. Mai frumos cadou nici

nu putea să-i facă nimeni. Ce-oc pot, grăbescă deci să și l' cumpare, adresându-se de-adreptul dlui Dim. Comșa, profesor seminarial în Sibiu (Nagyszeben).

NOUȚĂȚI

Sfintele sērbători ale nașterii după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos dorim tuturor cetitorilor, colaboratorilor și corespondenților noștri să le serbeze cu pace și sănătate.

Din cauza sfințelor sērbători ale „Nașterii Domnului” numărul proximo al fōiei noastre apare Mercuri după amiază.

Apponyi — kossuthist. Conte Apponyi, cu întregul său partid, a trecut în tabăra kossuthistă, cu care împreună va lupta în viitor pentru independența Ungariei.

Guvernul și notarii. Un comunicat oficios spune, ca guvernul a asemnat deja întregile de salare pe sēma notarilor și a vice-notarilor de la sate, la oficiile de dare respective. Intregire o primesc cu începere din Ianuarie 1904.

„Amestecarea limbilor”. Din prilejul iubileului „logos” papistaș deșpra concepțiunea imaculată a Fecioarei Maria s'a ținut la Roma, în capela colegiului misionarilor, o ședință festivă a tuturor peregrinilor sosiți să serbeze în Roma iubileul. În acăsta ședință s'au ținut discursuri și disertațiuni în limbi așa de multe și așa de exotice, în cât pe cele mai multe dintr-o ele te înțelegeau numai vorbitorii. Prologul s'a ținut în trei limbi: partea primă în limba hebraică prin un maronit cu nume Mubaraq, după el a continuat grecește un a nume Mulincoș Santorino, apoi latinește Hossu. Partea primă din programul ședinței a fost rezervată limbilor asiatice și celor africane. Rēnd pe rēnd au rezonat: graiul samaritan, cel arab și un dialect al acăstui, dialectul asoric, apoi graiul siriac, etiopian, copt, turcesc, curd, chinez, malabaritan și cel armean literar. Au urmat apoi: graiul bacoaic, zuluez și un dialect al acăstui, graiul chaldeic și earăși un dialect al graiului zuluez. În partea a doua au urmat la rēnd limbile europene.

Părintele Ioan bolnav. Preotul Ioan, căruia lumina ortodoxă rusă îi atribue putere de a face minuni, e grav bolnav, în Cronstadt. Țarul a cerut știri telegrafice despre starea bolnavului, care avea mare trejere la curtea Rusiei. Țarul îi cerea totdeauna știri, când era vorba de o afacere importantă.

La fondul muzeului istoric și etnografic al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” au mai contribuit ca rescumpărări de felicități de anul nou: (Transport 110 corōne) Dr. Leviu Lemény, adv., 10 cor., dōra Elena Petrașcu, directoră, Sibiu, 8 cor., Iosif Popescu, dir. de bancă, Răghid, 5 cor., Axente Moșoiu, notariu, Bran, 4 cor., Mihai Marinescu, cassariu de bancă, B. Hădini, 3 cor., Eugenia și Nicolae Dr. Vecerdeș, Brașov, 10 cor., Ioan Tipeșu, Sas-Sebeș, 2 cor., Iosif Goia, contabil, Zlatna, 2 cor., Ioan V. Răssu, canonic, Blăș, 6 cor., V. Hossu, jude în Cluj, 10 corōne, Dr. Z. Chirtoș, avocat, Cămpeni, 10 cor., Pant. Lucaș, capitan în pens. 4 cor. Total 184 cor. — Sibiu, 5 Ianuarie n. 1905. Dr. Diaconovich.

A degerat pe boc. Coșigul proprietariului Mokk din Vajda (în comitatul Sáros, în Ungaria) mărând spre casa, a eșzut subit de pe boc, mort. Inghetase mărând caii.

Dar frumos. Regele petrolului, John Rockefeller, a daruit universității din Chicago 15 milioane de dolari, pentru înființarea unei facultăți tehnologice.

Un cinstit president de republică. Curtea de casăție din San-Domingo (capitula unei mici republice americane cu acăști nume) a ordănt pe presidentul republicii la temniță pe viață, pe soția și pe ședentul la 15 ani de temniță, ear' pe ministri la 5 ani de temniță — pentru falsificarea de bani. Generalul Sam, presidentul, a dispus acăde monetării republicii să imprimeze bancote în număr cu mult mai mare de cum admitea ștocul și le a schimbat apoi în bani din străinătate, păgubind astfel tesaurul republicii cu multe milioane. Osānda de mai sus s'a dōtat însă în contumacia, fiindcă după isprava făcută dl president s'a rețigat pe o insulă a Danemarcei, unde republica San-Domingo ni are drept să l' urmarească.

Mulțămîta. Tuturor domnilor și dănelor, rudeniilor, amicilor și cunoscuților, cari din mari depărțări au binevoit a lua parte la tristul act al înmormîntării a'tât a mult iubitului meu ginere *Constantin Leuca*, cât și a neuitatei mele fiice *Victoria Colfu* născută *Irimie*, fostă preoteasă în Târbărești, le exprim și pe calea această cea mai sinceră mulțămîta. Mesteacăn, 19 Decembrie 1904. *Ioan Irimie*, paroh.

Ger siberian. În ținuturile nordice ale Ungariei gerul e cu mult mai aspru de cât cel de pe la noi, și pe alocurea e împreunat și cu nisori și viscole mari. În comitatul Trencsen, de pildă, zile de-arîndul a nins necontentit, urmînd apoi viscol puternic împreunat cu ger de douăzeci grade.

Pe la Clongrad în ziua de Anul-nou gregorian gerul era de unsprezece grade și i-a căzut victimă și o viștă de om. A nume ferarii Nátády Mátyás a fost găsit Luni dimineața în ulița înghețat sloiu.

Caștigul emigraților. O revistă săptămîniară din New-York arată, că prin mijlocul firmei de bancă „Kuath, Nachhald și Kühne” în restimpul din 1 Ianuarie 1904 până la sfîrșitul lunii Noiembrie 1904 emigrații din Austria și Ungaria au trimis a casă șeszeci și cinci milioane de coroane.

Usură — pe 300 procente. Diamant Leopold, faimos „bancariu” din Budapesta, a dat locotenentului Klak Felician un împrumut de 900 coroane, așa că în schimbul unui cambiu de 900 coroane cu scadența de două luni și al unei declarațiuni de onoare că la termenul pus Klak îi plătește bani, i-a numărat 600 coroane. După cele două luni, amenințînd cu „declarația” locotenentului, a stors de la un cavent site 200 coroane sub titlu de interese de proiong-rea cambului încă pe două luni. La a treia încercare de jupuire l'a ajuns însă nemesa. Locotenentul l'a dat în judecată, ear' tribunalul l'a oăndit la 6 luni de temniță și 1000 coroane amendă.

Și-a tras sie-și clopotul. În ajuul Crăciunului gregorian clopotul bisericii reformate din Muncaci după câteva dăngănturi a încetat subit, spre umirea credincioșilor, cari plecaseră la biserică să asiste la vecernie. Cățiva, trimiși de preotul s'au suit în turn să cerceteze cauza și au găsit pe clopotariul înțins jos, mort. De-și om în vîrstă înaintată, atins de bôla de inimă, clopotariul nu s'a îndurat să cedeze altu a plăcerea de a trege clopotul în ajuul unei sîrbători așa însemnate, cu tôte că medicul îl oprise de la ori-ce sfortare, ear' urmarea rivlei sale a fost — môtie provenită din apoplexie de inimă.

Daruri de Crăciun pentru săraci. În urma apelului publicat de „Reuniunea sodailor români din Sibiu” în cauza umanitară a împărțirii de daruri la Crăciun săracilor, au mai dăruit următorii: M. Schopf, comerciant 2 cor., firma comere. Berger et Weisz 3 cor., Fritz W. Elges, masar 2 cor., H. Hanusch, croitoriu 5 cor., Fr. Zan, croitoriu, Ana L. Ferencz, soție de croitoriu, dna Maria Souderreger, C. Otto Theil, comere., Maria Gentgeb, Iulu E. ōs, giuvaergiu, F. Michaelis, librariu, I. Roman, trzor, fie-care câte 1 cor., Moravetz, argnariu, cor. 1 60, L. Ferencz, croitoriu, 5 cor., Kau Gruber 4 cor., Emil Kiracher, ospetariu, W. Kruff, librariu, F. Neuzil, compactor, Ioan Hanteș, șs. la sed. ori. și Ioan David, notariu (Avrig), fie-care câte 2 cor., Dr. Carol F. Jack II, comere. și Samuil Reinert, tâlpariu, fie-care câte 10 cor., Iosif Rosenthal, comere., Karl Scherer, fabricant de postav, fie-care câte 3 cor., dna Elena I. Strois, soție de protonotariu, 4 cor., N. N. 20 nieri, Maria Nadaski 30 fi. și 2 păiari pentru copile.

În același scop au mai dăruit dna Octavia Voileanu, soție de șes. consistorial: 1 rînd de haine pentru băieți, un rînd pentru feute, o iustă de iarnă și una de vară, o blusă pentru feute și o păreche de cisme pentru copii; dna Catinca Dr. Stefan o pălărie și un palton de iarnă pentru copile, dna Elena Morariu 2 rocuri și 3 pălări, dșora Sabina Brote 2 rochiuțe pentru copile și 1 rechel, Victor Pacală 6 părechi de mangiete de lăna, Iul. Wermescher 10 m. barchet, 5 caciulițe, 1 m. barchet pentru bluze, un manson, un bea; Iulu Boda, cotetar, o mulțime de prăjituri, zacharicale etc.

Împăcîirea darurilor se face Vineri în prezinta Nașterii, începînd de la ora 3 d. a. în localitățile Reuniunii sodailor români.

De la comitat. Comisiunea administrativă a comitatului Sibiu, și subcomisiunile, țin ședința în 10 Ianuarie n. la orele 3 d. a. în sala mică din casa comitatului.

Tîrgul de tîră al Sibiului, obicinuit a se ține la sîrbătorile Crăciunului, de astădată se va ține în următorea ordine: Joi și Vineri tîrg de vite cornute, Sămbătă și Duminecă (râne și poimâne) tîrg de cai, ambele pe noua piață de vite, în partea de cătră Șura mare a suburbiului inferior, ear' tîrgul de marfă („tîrgul slobod”) se începe Luni.

Tren răsturnat de vifor. Pe la Triest a fost Duminecă (1 Ianuarie st. n.) un vifor așa de puternic, în cât pe lnia ferată dintre Kahlenberg și Dornegg a răsturnat de pe traseu un tren de marfă compus din douăzeci vagoni. În rostogolîtea pe cóstă 'n jos s'au spart și sfărmat aprôpe tôte vagonete.

Accident de tren — cu patruzeci victime. În apropiere de gara Ceparano (Italia) un tren de persoane a buit pe altul ce mergea înaintea lui cu celeritatea mai mică de cum îi era prescris. În urma ciocnirii s'au sfărmat mulțime de vagoni, ear' dintre călători au fost răniți patruzeci și șese, întră cari șese sunt răniți grav.

Ce însemnăză Sirolin? „Sirolin” este un triumf al chemiei moderne farmaceutice. Tôte mijlocele întrebunțate contra bôlelor de plămîni pană acum (ca Creozot, Guaiacol etc.) din cauza mirosului neplăcut și gustului greșos, pricinuia celor mai mulți bolnavi nu numai grăță, dar' le strica și apetitul și mistuirea. Sirolin este un mijloc, care se întrebunțază bucuros și de persoane slăbite, și încă cu efect. Sirolin este un sirup plăcut cu miros bun și cu gust, care s'a dăscris de mulți m dicit în reviste de specialitate.

Conferența oprită.

După știri positive primite astăzi, ținerea conferenței electorale, convocată pe 10 Ianuarie n. la Sibiu, a fost oprită.

Viață socială.

Teatru în Sebeș. Dl. Zaharie Bărsan, bursierul societății pentru fond de teatru român se află în Sebeșul-năses, unde va da o reprezentațiune teatrală Duminecă, a doua zi de Crăciun, cu concursul mai multor diletanți din localitate.

Teatru în Sighișora. Duminecă, a doua zi de Crăciun aranjază tinerimea romană din Sghișora o reprezentațiune teatrală. Începutul la 7 ore sêra. Venitul cu at e destinat pe sêma școlii. Se va juca piesa „Sămbăta morților” dramă din popor, localizată de I. V. Păcășian. După teatru dans.

Produțiune școlară în Seliște. Corpul învățatoress de la școlă gr. or. din Seliște aranjază produțiune cu elevii școlii Duminecă, în 27 Decembrie 1904 (8 Ianuarie 1905) — a doua zi de Crăciun, în sala festiva a școlii din loc. Începutul la 7 ore sêra. Venitul curat e destinat bibliotecii școlare.

Petrecere în Brad. Măestrii români din Brad invită la petrecerea ce se va aranja în 26 Decembrie (8 Ianuarie 1905) a doua zi de Crăciun în hotel „Central” din Brad. Începutul la 8 1/2 ore sêra.

Teatru în Hîrman. Produțiune teatrală-musicală, împreunată cu dans, se va aranja Duminecă în 2 (15) Ianuarie 1905, în sala cea mare a Hotelului comunal din Hîrman. Începutul la 7 1/2 ore sêra.

Petrecere în Mediaș. Inteligența română din Mediaș și jur aranjază petrecere de joc împreunată cu reprezentațiune teatrală, a treia zi de Crăciun, Luni, în 9 Ianuarie n. în sala cea mare a hotelului „Traube” din Mediaș. Începutul la 7 ore sêra.

PARTEA LITERARĂ.

Dare de sêmă.

Maria Cunțan. Poesii. București 1905.

Dșora Cunțan ne dă un nou volum de poesii, în care au intrat și cele din 1901. Modificările în acestea sunt cu mult mai neînsemnate, de cât s'au pôtă fi relevate într'o scurtă dare de sêmă.

Coperta, frumoasă, ne arată ce cuprind poesile: țințirumul ilusiilor. Și într'adevăr, spiritul care planază peste ele, este cernit. Autóra s'a pîtruns de adevêrul: „multe dureri în puține plăceri”, și cântă ceea-ce simte, ceea-ce cere cu stăruință întruchipare. Fôrte caracteristică este în privința acestă următorea poesie:

Din dureri nenumărate
Și din tot ce-am îndurat
Mi-am clădit lâng'o cetate
O colibă și-un palat.

Au ascuns în ramuri pinii
Din păduri coliba mea,
Sămănat-am în jur spinii,
Să nu-mi între nimenea.

Căci acolo dorm uitate
Cu un straiu drept căpătâi
Bucuriile furate
Cu iubirea mea dintâi.

În palatul ce-și arată
Turnurile dintră brazi
E durerea necurmată
Și iubirea mea de azi.

Și e plin întreg palatul...
Oșpeți fără de noroc,
Îndreptați de necuratul
Vin mereu să-mi cêră loc.

În îngheșné'a acestă a ôșpeților fără de noroc nu îndrăznesc să se arete solii bucuriei. Și când ar în olți ilusia, că se refîntorce viața de „mai de mult”, ea se usucă repede: steaua visului de noroc cad. Conștiința crudă „că tôte sunt minciună” și „că tôte trec, ca zarea cea de lună” se adăncește mereu. Une-ori i-se pare că vede umbrele din morminte și

Glasuri ne'ntelese
Mă chiamă 'n lumea 'n care
Nu-s lacrimi nici dureri.

Ba de câte-ori are chiar senzația plăcută c'a murit:

Am murit, și-mi pare bine,
Căci mi-e silă de-acest drum
Al vieții...

Într'atăta au pîtruns sentimentele dureroase în sufletul autórei, în cât și într'un pastel (Apu) vede teiul la marginea unei prăpășii și-i atrag atențiunea luminările aprinse la morminte.

Cum se esplică lirismul acestă dureros? De unde vîntul acesta mohorât preste întregul volum?

Înainte de tôte din caracterul intim al firii femecești. Ndreptățile din lume lovesc mai puternic inima simțitoare a unei femei; la nefericirea ei

De vină e acea scânteie
De viață și de nenoroc,
Ce-i pusă 'n suflet de femeie...

Când în sufletul ei e sădit și sentimentul artei, al frumosului, și se convinge, că l'ra-i cruce, fiird-că o lipsește de prietini și de părinți, ce'i mai rămân, de cât se numere foile veștede ale trecutului înflorit?

Și când vede că iubirea
A fost un vis frumos creat din șopte,
Din dulci priviri și câteva cuvinte
și că în viață n'a sfiat un bărbat, pe care s'au trebe să-l întrebe

Tu cum de nu poți pentru mine
Să fii nimica pe pămînt?,
atunci fatal va ajunge la concludia

... „că lumea-i plină
De dureri și de nevoi,
Și că singura lumină
E care-o purtăm în noi”.

Însă refugierea acestă în interiorul tîu n'o pot înțelege ômenii, cari cer să le fii tovarăș la tôte, și deci nu țî-o iartă: birfurile curg gîrlă.

Când și momentele cari le petreci singuratec, și-s tulburate, mai rămân: resemnarea și munca în izolare.

Tôte acestea, precum întru cîtva și modul de a vedé lucrurile al lui Eminescu (v. Măntuire) au dat naștere decepționismului pe care l'am vîdut mai sus.

Rezonarea acestă însă e o cădere în unele puncte, căci noi cerem lupte, jertfe, dorul ferbinte de o viață în care s'au putem face binele fără a aștepta răsplată; poeta, pôte cu gândul la acestea, își motivează vederile:

În minte vie-vê Christos
Cădut în drum sub cruce.
Cum dar' noi ômenii de jos
Mereu s'o putem duce.

Une ori are momente de însuflețire, simte puteri să 'ncêpă o viêtă nouă, dar' tot în cadrul gândurilor pesimiste, căci locul unde va ajunge e tot locul în care

... patimi nu mai sunt
Și nu-i deșertăciune.

În timpul din urmă s'au combătut cu multă înverșunare și cu perfectă dreptate tînguirile și nesfîrșitele ieremiade ale poesilor nostri mai tineri, dar' bîtrâni în păcate literare.

Acêsta, cum am zis, cu perfectă dreptate, căci popotul lor de lacrimi, vaietele lor la modă pană de curind și fizică, care le ofilește versurile, nu sunt poesie: sunt importații, sunt flori exotice, sunt produse cari n'au nici valôrea originalității, nici pe cea a sincerității.

Meritul dșorei Cunțan este, că s'a știut feri de influințele acestea deasastrôse. Poesiile ei sunt simple, esprimă multă simțire, adecă sunt sincere. Un esemplu:

Pe gânduri cad.
Și plôia cerne
În picuri mari...
Mă uit la brad
Cum vîntu-i bate
Cetine rari.
El ne-a umbrît,
Sub a lui ramuri
Fugeam de ploii...
Când ne-am iubit
El era tînăr,
Tineri și noi.
Pe gânduri cad.
Și plôia cerne
În picuri mari...
Mă uit la brad
Cum vîntu-i bate
Cetine rari.
Azi e pălit.
În multe rînduri
L'am întreb:at
Vei fi de-ajuns
De patru scînduri,
Bîtrâne... brad?

Nimic mai natural, mai simțit. Poema dragostii nefericite, cântată într'o poes'oră.

De altcum mijlocele artistice, cu ajutorul cărora ne face dșora Cunțan să 'i simțim poesile, nu sunt nici multe nici prea rari, dar' este rară arta cu care le întrebunțază. Repetarea aceluiași vers, a versului care esprime mai mult; repetarea aceleiași strofe — ca în poesia citată —; minunata adaptare a ritmului la ideea sau la sentimentul cântat; dispoziția potrivită a notelor unui sentiment, ca în următorea „Flôre de ghiță” și 'n altele:

Tu ai știut, tu ai simțit
Că pentru tine nu-s...
Căci ai tăcut, căci ai zîmbit
La ori și ce țî-am spus...

Din cele de pană aci avem caracterizarea următorea pentru fondul poesilor dșorei Cunțan: un decepționism empiric, delicat și feminin, exprimat cu multă putere. Un colorit rumen primește fondul acesta de caracterul pronunțat românesc al poesilor, în cari se slăvesc: cătunul și bordeiul nostru, talangele și turmele nôstre, țurca și fuiorul, munții și văile, cari simțim că-s ale nôstre. Cântate tôte într'o limbă armonioasă, într'o formă neamestăgugită.

Cred, că e evidentă valôrea artistică a poesilor acestora — frumos dar de Crăciun pentru iubitorii de literatură, deci încheiu, cu o rugare: autóra s'au se țină de sfatul:

Rupe firul cel de ață
Poesii s'au nu mai faci;
Stringe-ți cantecele 'n brață
Lângă vatra ta — și tăci.

Ioan Paltin.

Posta ultimă.

Noul guvern român.

Însărcinat din partea Regelui cu formarea noului cabinet, dl Gr. G. Cantacuzino, șeful partidului conservator din România a prezentat M. Sale următorea listă:

- Gr. G. Cantacuzino, president al consiliului și ministru de interne.
- General Manu, rășboiu.
- Tache Ionescu, finanțe.
- Ioan Lahovari, domenii.
- General Lahovari, esterne.
- Ionel Grădiștean, lucrări publice.
- Mihail Vladescu, culte și instrucție.
- A. Bădărău, justiție.

Lista a fost acceptată din partea M. Sale și noii ministri au depus jurămîntul și și-au ocupat posturile.

Este recomandat de cei mai distinși profesori și medici ca remediu eminent contra:

Sirolin

ca bronhită acută, tusă convulsivă, morburilor de plămâni, afecțiunilor organelor de respirație, mai ales este recomandat convalescenților după influență. Promovéză apetitul și face să crească greutatea corpului, dăturéză tusa și flegma, și face să înceteze asudôrea de nôpte. În urma gustului și mirosului seu plăcut se ia cu plăcere și de copiii. Se capetă în farmacia cu 4 cor. sticla. Cumpărăturiul s'au fie atent, ca fie-care sticla s'au fie provădută cu firma următorea:

F. Hoffmann-La Roche & Co., fabrică chimică, Basel (Elveția).

(216) 29-52

Concurs

Pe baza ordinului Preaveneratului Consistoriu arhidiececan dno 23 Novembre a. c. nr. 12.243 Bis. și dno 14 Decembre a. c. nr. 12.334 Bis., — pentru întregirea posturilor de parohi din comunele bisericesti: Mușin cu filiile Chibelea, Majad și Veta; Gherneșig cu filia Curtifaia, și Sâmbenedic cu filia Acoșfalău, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu fie care din aceste posturi, sunt cele fasionate în cota B. pentru întregirea venitelor preotșii de la stat.

Concurenții au ași așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor în vigoare, în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiteral și a se prezenta în vre o Duminecă ori sârbătoare în biserică pentru a cânta respective a celebra și cuvânta.

Nasna, 20 Decembre 1904.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al M. Oșorheiului, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Stefan Russu
protopresbiter.

Mai nou și mai interesant!

Cu prima Februarie a. c. voui da **prețul curent** și în limba română. Fiind însă foarte bogat, cine voește a-l primi gratis este rugat să se adreseze până în 31 Ianuarie la subsemnata firmă căci voește a mă orienta în câte mii de esemplare să l tipăresc. (338)

Importațiune de cafea, teă și fructe de sud
Romul Făscu, Fiume.

La croitoria universală

strada poplăcii nr. 3, Sibiu, strada poplăcii nr. 3.

Se confecționează cele mai elegante, prompt și eftine (312) 5

reverenzi

cum și tot felul de haine de domni, după moda cea mai nouă. La cas de urgență se pôte găta ori-ce lucru în 24 ore.

Cu deosebită stimă

I. Petrașcu, croitorul de reverenzi.

Epilepsia.

Cine suferă de epilepsie (nevoie), convulsii și de alte morburii nervoase, să cêră broșură asupra acestora. Se capetă gratis și franco prin „priv. Schwaben-Apotheke, Frankfurt a. M.“.

(90) 35-62

De la Librăria arhidiececană se pot procura diverse

ilustrate

cu text pentru Crăciun, cu preț de 8, 10 și 12 fileri.

Avis domnilor învățatori!

De la Librăria arhidiececană se pot procura **Tabelele de intuițiune Hölzel**, adecă cele patru anotimpuri și casa țărânescă, serie completă **33 cor.**, singuratec **6.60 cor.** plus porto 92 fileri.

Prin Librăria arhidiececană se pot procura diferite

ornate bisericesti

Mustre și specificarea prețului gratis și franco.

Tainele cerului, de C. Flamarion (trad. Haralambie G. Lecca)	1 50
Cuib de șoimi, poem dramatic în veruri, de I. C. Bistrițeanu	1 50
Ziariul unui Pierde-Vară, de George Coșbuc	2 —
Portretele lui Eminescu, notițe biografice, de Ioan Scurtu	— 80
Foiletone, de Ilarie Chendi	2 50
trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.	
Dureri înăbușite, de M. Sadoveanu	2 —
Poezii, de Haralamb G. Lecca	1 50
De dragul celor mici, nuvele și schițe, de Vasile Top	1 50
Armîna (romănea), roman social din epoca renasterii poporului român de la Pind, de P. Vulcan	2 —
Povestiri de Mihail Sadoveanu	1 50
Istoria literaturii religioase a Românilor până la 1868 de N. Iorga	3 50
Cultura română și politicianismul, de Rădule-cu-Motru	1 50
Cuvinte adevărate, de N. Iorga	2 50
Drumuri și orașe din România, de N. Iorga	2 50
Geniu Pustiu, roman original inedit, de Mihail Eminescu	2 —
Urmașii Romei, novele și schițe, de George Cair	3 —
Eu rid, tu rizi, el ride, de G. Ranetti	2 —
Povești populare, de Alex. Florini	2 50
Calătoriile lui Enache Cocoloș, de Th. D. Speranță	2 —
plus 20 fil. porto postal.	
Sate și mănăstiri din România, de N. Iorga	2 50
Din viața romană, de Ion Kalinderu	4 —
plus 30 fileri porto postal.	
Idroterapia medicală, de Dr. G. Baiulescu	10 —
porto 72 fil.	
Bibliografia românescă veche, de Ioan Buan și Nerva Hodos, tomul I. 1508—1716	26 —
porto 92 fileri.	

Librăria arhidiececană.

Pianele Bösendorfer

stau și acum la locul prim, „afară de concurs“, și sunt în deoște recunoscute ca cele mai bune piane, atât pentru saloane, cât și pentru sale de concert. În Austro-Ungaria sunt neîntrecute. Dovada cea mai eclatantă o dau programele tuturor pianistilor renumiți, cari în Budapesta, Graz, Praga, Viena etc., concertază exclusiv cu piane Bösendorfer.

Sunetul ales și puternic, de un farmec neasemănat, și minunatul mod cum se cântă la aceste piane, procură cântătorului plăcerea de a presta neîmpedecată ceea-ce pôte.

Bösendorfer a făcut școlă.

Cu mult zel și iscusință i-a urmat

Francisc Wirth, constructor de piane reg. grecesc de curte. construind un pian solid și fin lucrat (premiu de stat, medalii de aur, diplome de onore) în 3 modele de salon, cu 420, 450 și 500 fl. Cu astfel de prețuri subscrisul nu a mai aflat pe piața Vienei pian de executare așa fină. În Ungaria sunt foarte plăcute pianele lui Fr. Wirth, pentru sunetul lor viu și curat ca argintul, și pentru neobicinuita durabilitate a acestuia; indeosebi este căutat acolo, unde numai rar se pôte afla acordător.

Frații Stingl, fabrică de piane c. ș. r. de curte reprezentați prin 5 modele, de la 300—700 fl., cu registru (pedal) de harfă (Harfenzug), claviatură reformată. Piane foarte plăcute.

Cui îi place ton dulce și melodios, să-și cumpere pianul lui **W. Fritz & fiu.** Renumele bine întemeiat al acestei firme solide (fondată în 1804) asigură cumpărătorului deplină și durabilă mulțămire. Mignon 470 fl., pian scurtat (Stutzflügel) 500 fl.

Eminentul fabricat al lui **Proksch**: pianin cu registru mut 420 fl., mignon 500 fl.

Piane bune **Hözl & Heitzmann** de la 320—380 fl.

De la firme mai noue se află în deposit instrumente drăguțe cu 250, 280 și 320 fl.; asemenea piane cu registru mut (Stammzug), așa-numite „Harfen-Pianino“. (O invenție binefacătoare pentru împrejurimea celui ce învață.)

Piane berlineze de prima calitate.

Harmoniu pentru școle și casă **Mannborg-Lipsca** cu 100 fl. și 230 fl.

Inchiriare de instrumente cu prețuri eftine.

Primul deposit transilvan de piane și harmoniuri

Victor de Heldenberg

Sibiu (Nagyszeben), strada cisanădiei nr. 9, etagiul I.

(94) 36—

Requisite de scris se pot procura de la Librăria arhidiececană.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent

nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

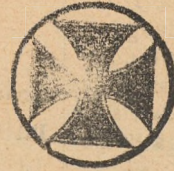
Nu e mijloc secret

vindecă și inviorează

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bóle

da împrejurării, că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, fiuituri de ureche, bătăie de inimă, șgiciuri de inimă, asma, auzul greu, șgăriuri de stomac, lipsa poștei de mâncare, răceală la mâni și picior, reuma, podagră, ischias, udu în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bóle cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine pôte examina aceste ates. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deosece „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 6. — folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi [2] 118 de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 4. — folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espediție din centru și locul de vânzare pentru țeră și străinătate e:
MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V colțul strada Kálmán.

Sbór'al noptii negru flutur...

de M. Eminescu. — Romantă pentru voce și pian de A. Bena. Prețul cor. 1 50, porto 10 fil. Se capetă la Librăria archid.

* T. Popovici *

12 CÂNTECE DE ȘCOLĂ

pentru 2 și 3 voci

CUPRINSUL:

Caetul I, pentru 2 și 3 voci egale: 1. Rugăciune. 2. Cântec de primăvară. 3. Codrule frate de cruce. 4. Carul cu boi. 5. Ziua a apus. 6. Fețele casnice. 7. Țigancă. 8. Sunt fecior sdravén. 9. Eu mă duc codrul rămâne. 10. Imn ocașional. 11. Patru păstori. 12. Cântec la sf. Nicolae. Caetul II: Cântece pe 2 voci: 1. Rugăciune. 2. In ciresar. 3. Cântec de primăvară. 4. Imnul unirii. 5. Marș vânătoresc. 6. Astăzi sicriul. — Cântece pe trei voci: 7. Strugurel bătut de pētră. 8. Cucule pēnă galbenă. 9. Vivat țera mea. 10. Imnul poporal. 11. Hora ostașilor. 12. Colindă.

PREȚUL fie-cărui caet 50 fil., plus 10 fileri porto

Editura Librăriei arhidiececane din Sibiu-Nagyszeben

Cărți bisericesti.

ACAFISTUL prea sf. Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu litere latine, ed. 1898, legat simplu cor. 1 70, legătură mai frumoasă cor. 2 10, în piele roșie cor. 3 20, ediție de lux cor. 4 și cor. 5 20, peluche	7 70
AGHIAZMATAR, broș.	4 —
APOSTOLUL lit. latine, ediție proprie 900, broș. cor. 7, leg. în piele neagră cor. 9 50, leg. în piele roșie cor. 11 50, ediție de lux broș.	8 —
(se legă conform dorinței comandatorului).	
BIBLIA ILUSTRATĂ, litere cirile, Testamentul vechiu și nou, nelegată cor. 10, legată	20 —
CAZANIA, cu litere latine, broș. 6, leg.	10 —
CHIRIACODROMION, neleg. cor. 12 legat	16 —
EVANGELIE, cu litere cirile, neleg. cor. 12, leg. cor. 20, fin legată cor. 33, în catifea roșie	112 —
EVANGELIE, cu litere latine, legată cor. 20, fin legată	33 —

EVHOLOGIU, cu lit. lat. (Molitevelnic), broș. cor. 8 80, legat	12 40
HIROTONIER pentru sf. de preoți, litere cirile, leg.	4 —
LITURGIA sfântului Ioan Gură de Aur	1 —
LITURGIILE sf. păr. Ioan Crisostom. Vasile cel mare și Grigorie Teologul, broș. cor. 6, legat în pânză neagră cor. 8, fin broș. cor. 8, legat în piele	9 —
MINEILE pe 12 luni, în 12 volume latine, broș. cor. 130, leg. în piele roșie cor. 172. Se vind și în tomuri singuratece 1 volum broș. cor. 11, legat	14 50
MOLITVELNICUL BOGAT, ciril, neleg. cor. 3 60, leg. cor. 5, fin legat	6 —
OCTOICH MARE, ciril, neleg. cor. 20, legat	26 —
OCTOICH MARE, latin, nelegat cor 22, legat	27 —
OCTOICH MIC, litere latine, ed. proprie, simplu legat cor. 1 60, în piele roșie cu copcii cor. 3 20, în piele neagră cor. 4, în piele chagrin cor. 5 20, legături mai fine la comandă.	
OROLOGIUL CEL MARE, ciaslov bogat, cu lit. lat. broș. 24, leg.	34 —

CIASLOV (orologion), lit. latine, broș. cor. 2, leg în pânză 2 40, legat în piele roșie cu copcii	4 —
PARACLISUL, Acaftistul și viața sf. mare mucenic Dimitrie	1 50
PENTICOSTARIU, ciril, nelegat cor. 12, legat	16 —
PENTICOSTARIU, latin, broș. cor. 8 80, legat	12 40
PSALTIREA, cu litere latine, broș. cor. 5 50, legată	9 —
PSALTIREA, cu lit. latine, format mic, broș. 1 20, legată	3 20
RĚNDUIALA CHIROTONIREI NOULUI EPISCOP, de A. bar. de Șaguna, cu litere cirile, legată	10 —
RĚNDUIALA LA SFINȚIREA BISERICILOR, cir., neleg. cor. 3, leg	4 —
TĂLCUL EVANGELIILOR, cir. broșurat	2 —
TRIODUL CU STRAJNICUL, ciril, neleg. cor. 24, legat	34 —
TRIODUL, latin, broș. cor. 22, leg.	27 —

Se pot procura de la

Librăria arhidiececană.